د پیښور یاد

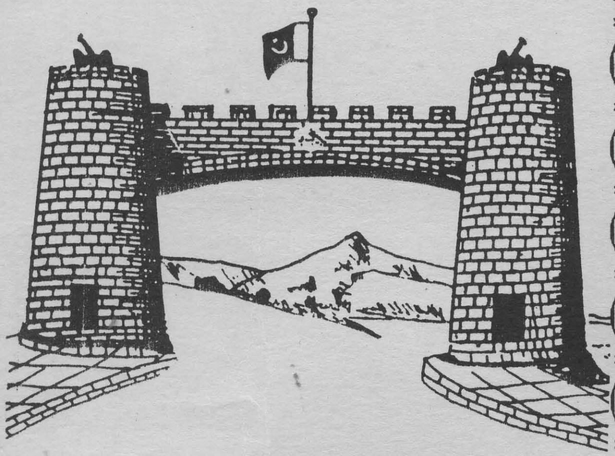

محمد زمان « مزمل »

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پېښور ياد

(c) ketabton.com: The Digital Library

اهداء

د "پیښور یاد" قصیده د خیبر
درانه او قدر من ادیب
امیر حمزه شنواري
ته اهداء کوم.
هغه چې د لواړګي د هسکو ټي
زما د هسکیرولو د بهیر ننداري
شاعري ورهکنګل کړه.

شکریه:

د قدرمن قاضي صاحب وفادنه
مننه کوم چې د پیښور یاد رسالي
په طبعه کې ئي ماسره د پیښور
او پیښوریانو په یاد کې ځان
شریک کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقدمه

دیوه ښار اویا یوه ملت په رابطه شعر او قصیده ویل اوبیا دداسي ښار او ملت په ارتباط چي دکلنو کلنو را هیسي دهغه سره داستعمار په خو له ددښمني او تر بګني مستي تراني زمو نږ په غوږو کي ازانګه کوي څه آسان کار نه دي داګران کار که اسانه کړي هم دي نو دپاکستاني ملت بي کچه ښیګړي آسانه کړي چي زمادملت سره ئي دتاریخ دیوه تور دور په لړ کي تر سره کړه .

زه پو هیږم چي زما دپاره بالذات څو مره ګرانه ده چي ددیورند دي خوا ناخوړلو غوښو ته پاستي پاخه کړم ولي په پیښور کي زمادملت پتمن ژوند زما ویده شجاعت را ژو ندي کړ تر څو زه هم دیوه بیګانه ملت ښیګړه دبي خبره و کړو ستوغو او پیغورو نو ته تبي نکړم اوداحسان خاوند ته دافغان دشخي شملي په خوله توریالي مننه وړاندي کړم .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه پو هیږم چي په پیښور باندي به زه پدي نغده مینه دځینو له نظره محاکمه اودځینو نورو له نظره یو بل شان ښکاره شم ولي زه خلکو ته هر رنګ چي ښکارم خو ماته خپله دپیښور رنګ ډیر په زړه پوري دي ما په دي مینه باندي ځکه څوك پړکولي نه شي چي دیوي خوا پیښور زما په سر ډیر ښو نه او دماکي ګاللي اودبلي خوا پیښور دفطرت (لمو نخ او پردي)ښاردي او په دریمه درجه کي هغه ازادي چي دلته لیدل کیږي هغه بي ساري او په زړه پوري ده دأخوږه ځاي پريږ ده چي پیښور هسي دپیښور په خاطردغه مقام نلري ځکه چي افغان داحسان دخاوندانو پاس نه شي هیرولي .

ماته که پیښور ددي وړ ګرځیدلي چي دمره زړه پري و بايلم نو ما چي کابل پريښود نو طهران مي وليد او رياض هم . هغه تهران چي زمايو نیم ملیون بي کوره يي دکمون دشره ١٥ کاله خوندي کړل اوهغه رياض چي په هر کور کي ئي زما دیتیمانو مقرره کومك میاشت په میاشت بیلیږي ولي ددي سره سره هغه معامله چي په پیښور کي دمهاجر افغان سره شوي دهغي حق زما دغه نیمګړي قصیده هم نه شي پوره کولي او هغه دتاریخ بي ساري میلمه پالنه ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سياسي اختلاف او خواددري مليونه
مهاجرينو په خو ندي كولو كي دهر پيښوري برخه يقيني ده
او پدي باب چي چا زياته پا لنه کړي هغوي به دكمي پالني
دخاوندانو په باب زمو نږ دمنني څخه زړه نه تنگوي چي كه
ښه هر څو مره كم هم وي خو ښه دي ولي كيسه لنډوم چي زه
پيښور ددي واړو اوچت گنم او پدي كي زما خبر او شكريه
هغه د كوڅي عام پيښوري او پاكستاني ته متو جه ده چي
ددري مليونو په پنځلس كلنه ملميستيا كي تندي غونځي هم
و نكړي او كه نه زه كله د كابل دكمو نستانو خبر په ځان
اخلم چي هغوي روائي چي پدي كار زه دبيگانه ؤدپاره چو
پړكو م . خو زه ... زه چي چا د خپلو بچينانو سره په توره
شپه دكوره وايستلم هغه هم پيژنم اودغه دډيورند دي خوا
مسلمان هم ښه پيژنم چي پوره نيمه پيړي مي د روس په
لمسه هغه ته دبيگانه په ستر گو كتلي ولي هغه زما په بده
ورځ دا دخپلو سرو دو ستانو په ظلم جنه ورځ په كار ... او
ښه په كار راغلل.

كيداي شي اوضاع عوض شي ... په افغانستان كي
هم او ضاع بل رنگ واخلي او دلته هم . حكو متو نه خو
اوس امريكا جوړوي مخكي روس اوامريكا په دواړو.
كيداي شي راتلو نكي حكو متو نه دغه دو ستي خداي
مكړه په دښمني بدله كړي ... كيداي شي دمهاجرينو نه يو
هم دلته پاتي نه شي ... دكمپ خبري ختمي شي ... را

(c) ketabton.com: The Digital Library

تلو نکي نسل داخاطره له یاده و باسي ... او ضاع نوي رنگ واخلي او بي پاسي خوا ولاړه شي ولي پدي ابتدائي قصیده غواړم دپاکستاني ملت شل کلن پور په همدي ځاي پري کړم تر څو داقصیده ددي دواړو ملتونو ددوستي او ورورولي ددوام دپاره یو بل سند شي .

زه خپله په پیښورکي ډیر کم اشنایان لرم طبیعتاً دخلکو سره ئي خلطیت نلرم ولي زما دملت سره ددي خلکو پښتنولي اواسلامي رویي زه پدي کرښه ودرولم او تر څو ژوندي یم دپیښور او پیښور یانو یاد به زما په زړه کي ژوندي وي .

مزمل ۱۳۷۲/۸/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پېښور یاد

پېښورکه مي دمیني یکته ښار شو - ځکه ماله په بده ورځ په کار شو
مدیني په شان ئي ماله پناه راکړه - هر وګړي مي بې کوروته انصارشو

دکمون خبر چي هلته کي په زور شوه
په ما خپله خاوره تنګه لکه کور شوه
ما مي خپل او خپل وطن په ژړاپرېښول
تيکه ماته په وطن کي نور پېغورشوه

تا ته راغلم پېښوره ستا ملت هم
زما له هره کړېدلي په تن زار شو

زه بې کوره دي په کورکړم،کور دي راکړ
پور وړي درته راغلم پوردي را کړ
ځنګلونو او بېدیاو دي په آب کړم
کور دي راکړ اور دي راکړ کوردي راکړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما بچي هم ســـتادښنو دي پوروړي
پاس دي پيتي اوس زما داوړو بارشــو

تاته راغـــلمه دليـــريو لارو ستړي
پســـي لو خي لمرو هـــلي لـکه مړي
نه مي کور ونه مي کار ويـيـــخ ختـلي
دصـــحرا کرلو و هـــلي ژرنده کړي

تا په کورکړم تا په کارکړم ټول ملت زما
ســتا په مينه دعــزت او دروزګــار شو

زه پردي وم خــوتاخپـــل کړم پيښوره
مسا فر دي پـه کابـل کړم پيـــښوره
ما پرون چـــي په تـروه تنـــــده رتلي
تا په هغه تنده ښنـــکل کړم پيښـــوره

نن چي ستايم خودې ســتايم مګـــرواوره
خداي دي ســـاته او کـــه نه نوزماوار شو

زه چي ننګ داسلام واخستم پښــتون شوم
توره شپه مي وطن پريښوده بيــرون شــوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل شوم زرشوم دهجرت په نوي ساه کي
زه مليون شومه له عزمه ځو مليون شوم
څمکه تنګه شوه په ما خو زه پاړه تلم
پيښورته چي زما دويم ديارشو
په بمو نو مي کلاوي سر نګون شوي
ستا صحراوي په ماښکي چي پرو ن شوي
هلته ستړي زما له تا چي تاويدل به
دست غيب زما درغنده بدلون شوي

اوس چي خپل کبر په نيمه لار کي خوار کړم
انقلاب زما دبرم خوارو زار شو

که دروس سره په نره زه په جنګ شوم
جنګيالي دزماني دنام و ننګ شوم
ناشکسته روس سر ماتي ماتي و کړه
دخوشحال په اند چي زه ئي سرپه سنګ شوم

دالو ئي او فخر هلته مي نصيب شو
چي مي بال و بڼ په تاکي په کرار شو

زه دنورو غو ندي نه وايم چي جنګ کي
ما ور کړي زر او سردستا په ننګ کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګ زما ؤ ته مي ودريـــدي په ننــګه
روس که وتبښ ته لا يي زما په څنګ کي

دوحشـــت شـپه مـي په تا با ندي رڼا شوه
دوسـت هغه دي چي په بده ورځ په کار شو

مسـافر نه وم ميلـــمه وم د لتـــه کي زه
زه دکور په شان دمه وم د لــتــه کي زه
ټول ملــت زما په خــپله ميـلمه پال ؤ
که هـر څــو پاره جـامه وم ذلته کي زه

«پاک ملت» ماته په زړه کي چي ځاي راکړ
نو په پاک دنعــمتو نـــو بــيرو بارشو

پيښوره ماته ګر ان لـکه خپـل خــاک ئي
دمه ځاي چي« دافغان »او هم دپــاک « ئي»
تو ريالي دي دتاريخ چــه ميلمـــانه کــړل
ته په سترګو کي ازغي دهــر بنګيـلاک ئي

دتاريخ دلوي هجـرت کيــسه دي ويــوړه
ا فتخار ئي ستا په سـر لکه دسـتارشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهاجر دستا دکور به پښتانه شي
په عزت به خپلي خاوري ته ستا نه شي
مخه ښه ورته په زور وایه انصاره
چي په بده مي خوشحال دي چي کانه شي

آچي ماته به ئي کتل اوهم ویل به ئي
بارشو داپیتي زمو نږ داوږو بارشو

داڅه لر عمر خو نه ؤ پیښوره
دشیدو ماشوم مي هم و کړه دغره
په هر(اړکي) دي بدل کړل ما پو ستو نه
دهمت کیسه مي و لوله ژوره

مادديـن په خاطر شاکړله کابل ته
په استان دي دستانه ؤ بیرو بار شو

تا ته زما کیسه له هر چاده څرګنده
تول دستاشوو تر تخاره تر هلمنده
ماشو مان او بو ډاکان مي تاتر خوا کړل
طیارو چي زغلول کنده په کنده

(c) ketabton.com: The Digital Library

مظـــلو مان لكـه باران چي اوريدل به
اوس په نوروكه ابردكـــوهســــارشو

مهاجر چي زه دلــــــــوراودختــــگ شــــوم
بي اسري دي زه په سرو رغو كي ورك شـــوم
ســـرو غر مو او توروشپو سره ســـــــــپارلم
تنها پاتي په ميـــدان لكه « شـــلك» شـــوم «١»

داد مـــخ داوښـــتو كســـان مي نه وو
هم خجل دبي وسي مي زوي ته پلار شو

نه مو كور نه مو خيـــمه ، نه مو بســـترۍ
خوندي كړي مـــــو له ظلمه فقــط سر ۍ
دوطن دپريــــــښودو مـــي چـــاره نوه
دين ناموس ته مي پيښ شوي لوي خطرۍ

مادخـــداي په لسره دي وطن ته مخ كړ
غليم خوښ شو چي دښمن لاړو فرارشو
حوادثو زه په سل كمپو نو خـــــوركړم
بيل له زو يه هم له پلاره هـم له ورور كړم

(١) دلوګر دپيارو خيلو په دښته كي ګو ښي پروت كلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته هیڅ را پاتي نه شو ل غیر له خدایه
بي وسي لکه خیمه په ځان نسکور کړم
کونډې مي په هیواد کي ځوانه شوي
ټول ملت مي ځکه هسي ناکرار شو

مایو عمر په بیدیا او سفر تیر کړ
خلکو څه زده چي ماڅرنګ محشر تیر کړ
په داخل کي مي دکټو لاندي ژوند و
مه مي پو ښته چي مي څرنګ بهر تیر کړ

حو صلي مي صبرو زغم دواړه ځلمي کړل
دغمو چي مي په کور بانډي بیګار شو

چي په کورکي دجنت غوندي ویا لي تلي
چي په سیورو دباغچو کي ئي وږ مي تلي
سره غرمه کي مي لید ل چي دیږو میل نه
داوبو دژي دلاندي ئي خولي تلي
کر بلا داکوړي مي نه هیریږي
جل وهلي ئي داجل سره کنار شو
بي کسي هم په پردي وطن چه راشي
ژو ند ئي مه بوله دمرګه هم سواشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په ورارو بورو کونهوچي څه تیر شول
پرک به و چـوي که په تـیږه باندي راشـي

چي یتـیم ئي ددسـتار او دښـمر شي
نو دمور په سر ئي تا و دغـم دستارشو

داڅه سـیرو سیاحـت نه ؤ چي دلتـه
راشـم ښاردپیـښور او یائي بل تـه
په ما سـل رنګه لمبـي داور وي بلـي
دبابـل اور ئـي راوړي وه کابـل ته

بتکـده ئي دکـمو ن کنهو کپر کړه
ابراهیم غـوندي مي قوم ځکه په نارشو

په کر هاله مـي چي څه را غله خـبر ئـي
با جوړ ته هـم درواښت محـشر ئي
ماته پاتي دکر هـالي مقـبره شـوه
ستا کر هاله کي مشته شـولږدربدر ئي

زمـا کر هـاله کي دو ینـو سیلابو نه
ستا کرهالي کي داوښکو رو دبـارشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مې ستر کو دیتیم ته چیرې کورې
و به وینې پکې ســـل کر هالې نورې
داوطـــن ددردیدلو حـــادثـــو دې
په ماتم نې نن په تن کړه جامې تورې

زه به کوم یو درته ښیم چې اعدام شو
زه به کوم یو درته ښیم چې په دار شو

مقـــبره د ه دســـرنـــو هـــره بـــاره
ده خـــوابـــگاه دشهـــیدانـــو هـــره کاره
لږ قـــــدم په احتـــیاط په احتـــرام ږده
کـــکـــرې دې د ســـرېـــو هـــر ه لاره

دافغان په کور کې دومره خلك مړه شول
ورك له مرگ دافـــغان دبچـــې پار شـــو

پیـــښور ه زه بـــلاڼ کې را گیروم
مصیبت اوواویـــلاڼ کې را کـــیروم
داچې ستا په کور میـلمه شوم تر نورروزه
زه دروس په ماجـراو کـــې را گیر وم
بوریا بـــه نې دبـــل په تخـــت ور نکړم
که مې ملـــك لـــه حـــوادثو په کرار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا نه څه پټ کــړم دکـــور ئي پيښبوره
زما دبـــــدي ورځـــي ورور ئي پيښبـــــوره
روس چي مات شو امريکا په ځان و يريږي
مخـــــکي ربړي لرم نـــوري پيـــښبوره

روس که لرشو تري خو ندي مي تول جهان کړ
امــــريکا ته کـــــوره څه کړي نن ئي وار شو

گيله نکـړم له تـورا نه که لار نه وړي
دامت چي را ســـره کله بار نه وړي
زه له خپلو گيلمن يم چي خپـــل وژني
دد ښمن سره پخلا دي تلوار نه وړي

زه چي لوي او څو مره لوړشوم مگرحيف حيف
پــــــه پيــغور چـــــي مي بدل هرافتــــــخارشو

اوس د« من » زامن پر موږنږه شول ښاغلي
چي سړي ژ هغه مره شــــــول يـــادي غلي
دقـــدرت دکــــــوږاکـــيو نه مـــا يوس يم
دمات شوي دښـــمن مخکي مي چي زغلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان چي غواړي قوم به خـــودداسي سپکيږي
په جهاد دروند شوي قوم مي ځنـــګه خوار شو

چي له تا نه ئي سر و کيش په کابل شـــو
دپردو نه ئي لاس و خوت نور پخـپل شو
آ- اسلام چي دافغان نوم ئي ژونـدي کړ
لدي واړو ئي سوري سوري ګـو ګل شـو

و کم ظـرفي دقــدرت په ورځ شکاريږي
دپـــرون مجاهد څرنګه اشرار شـــو

زه په دام دازميبنتو نو کي را ګــــيريم
زه سپك کړي چي نخوت دهر امـــير يم
زه بي لاري رهنــــماو کــــړم بي لاري
زه چـــــيچلي ارادت او خـــپل تد بير يم

په کتـــلي خپـــل کابل کي اسـير کړ ځم
هم بد نــام مــــي پکي ږيره او دستار شو
پيــــــښوره زما زخـــمو نه نه جـوړيږي
دانـــــفاق وهـــلي زړو نه نه جــــوړيږي
دشمـــنان دعقيـــدي مـــــي وانې زړه کي
داســــلام په نام حـــزبو نه نـــه جـوړيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

داســـــلام په نــامه کـــار دآزري کا
دعــو تکر مي دپرون اوس تيکدار شـو

دلته کـــــــوره هر ظـــالم پکي طرف دی
چي ښه وائي ځان ته هـــغه بي طرف دی
نن طرف او بي طـــرف دواړه مجـرم دي
چي پکي مي دملت ټول حـــــق تلف دی

دمنـــــطق خـــبره لاړه زور مطرح دي
چــــي وژل کا هـغه زيات پکي حقدارشو

پيــــــښوره داخه ژوند دي چـــــي په ماده
په وطـن بانـــــــــدي مــي بل شان کر بلادده
څوك تري تشتي څـوك وردرو مي پـــه ترپکو
هـــك حيران پکــــي امـي او هـــم ملادده

بي حيا چي پکي زور ومــــــونده نوهله
بنـــده خـــپله دهـــوس داقتــدار شو

يو ملت مي څوټوټي شـــــو ته ئي شـــماره
نيم په کور او نيم بي کـــوره نيـــم په لاره

ځوك په يو نوم ځوك په بل نو م كرښي كاږي
دتقســـــيم خـــــبره لاړه تـر مزاره

ولـــسوال مي شهنـشاه شـو والي څه كړي
پدي مــلك دګډ وډي كـي كل اختــيار شو

چي تر ټولو ښــــه وژل كا نو جنــــرال شـو
چي په مرګ مو رتـبي ور كړي دامو حال شـو
نه به تــــــه وي نه به زه وم كه ســــــبا ته
خداي ني مكړ ه ځـوك په ديوكي مارشـال شو

ځـو مي دا نــشي اخســتي په خودكيږي
كــــنه تير هـــم ور سـره زمو نږه وار شو

داسـلام په نـامـه ځُـانته كــــار و باسي
په حــــــيله هــر نــــاروا تــه لار و باسي
داغ ميـــــخو نه به دي ووهــــي په سر كي
دا چي كلني له پښـــودي خــــــار و باسي

هــغه كل چـــي داوبو پر ځاي دي ويني
ور كــــــولي اوس دستا دلاري خار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوي اسلام مي تـري نه ننگ کا چي په نام ئي
داســـي لو بي رسـوا و کـړي څوك په بام ئي
چـــي په واك کي ئي ښکاره خپل حقيقت شو
او س پو هيږم چي دو که وه ښــــه مـــرام ئي

دشـــعار فضـل ئي لاړ خلك ئي نا وري
حقـــــيقت کي ئي شکاره په اقتدارشو

پيښوره دغه ســـتو نزه به هم حل شي
دادتير غو ندي به بيـــا مي الله مل شي
دازاد افغانستان خوب چي رښتـيا شو
تير به دور دغــــــه دور دځنـــګل شي

انقـــلاب کي لاندي بانـــــدي او ترخي وي
چي دګل مينه مي کړه په لاس مي خار شو
دغه شـــپه به خداي ســبا کا پيښوره
غليمان به خـــــداي رسوا کا پيښوره
کيږدي چي څو مره تاوکا باك ئي مکړه
دابـــــه کړ وړتـــول تبــــاکا پيښوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

يه زمـــا دبـــدو ورځـــو كلك مـــلګري
و به ګوري شخ دستار كه رون ســهار شو

تا پـــريږدم چي دهجرت دشـــپو ملګريه
ډير خـــفه يم دنكـــبت دشـــپو ملـــګريه
په قيامـــت چـــي پـــلار له زو يه بيزاريږي
زه به ســـــتايم دقيـــامت دشپو ملګريه

نه هيـــريږي پيـــښور كله هـــيريږي
ځكـــه مـــالره په بـــده ورځ په كـــار شو

ته زمـــا دشـــهـــيدانـــو مقبـــره ئي
ته زما دمـــاشـــو مانـــو خـــاطـــره ئي
تازمـــا په ســـر بمـــونو ته تن ور كړ
ته زمـــا غـــورځنګـــونو كـــهواره ئي

پيښـــوره ته خـــو زه او زه خـــو ته يم
يـــو دبل نه چـــي په بده ورځ كي جار شو

تـــه زمـــا دهـــــجرتـــو نو خـــاطره ئي
ته زمـــا دعظمتـــــو نـــــو خـــاطره ئي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته ماته پاچاهان په ســـــلامي شـول
ته زما دشـــهر تـــونـــو خـاطره ئي

روس مي مات ستا په بازو كړخوددي ستايم
چي منـــــكر دي څوك دښودي كناهگارشـــو

خداي دي ساته پيښوره زماوطن شـوي
زمادډيـــرونازولـــــو ته مـــد فن شوي
ته چي هر څه يي خو ئي ولي صحرا وي
ستازما دي هسكيرلو ته چمـــن شوي
خداي دي ساته ددي دهر دســــپيرو نه
شاخ ئي مات شه كه په تادكل كذارشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ARIC
B
3.532
MUZ
4358

زماد۱۳۵۳ کال دسلواغي دمیاشتي دهجرت ملګري

شهید شاابدال (محمد خان)

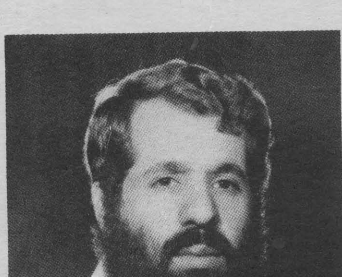

داکتر عبدالبصیر (محمدانور)

محمدزمان « مزمل »

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library